

אמר רבי יצחק, תודת שלמיו, שמטיל שלום בכל, ומתעוררים רחמים בכל העולמות. תודת שלמיו, אמר רבי יוסי, מה שאמר רבי חייא - יפה, שכנסת ישראל מתברכת מאותם שנים, שהם השלום של הכל. רבי יוסי אמר, לחם חמץ הרי ידוע, והרי נתבאר, כמו שהיה חטא, כך היה מקריב באותו גזן ממש.

בא ראה, חלת מצת חסר, כמו שאמר בלולת בשמן ורקיקי מצות משחים בשמן. למה זה רומז? אמר רבי שמעון, הרי הם (בראשית א) להט החרב המתהפכת וגו'. משום שכלם התמנו על דרכי בני אדם, על אותם שעוברים על מצוות התורה, ועל כן הפל סלת בלולה בשמן, להמשיך שמן משחה מהמקום העליון למטה, ויתברכו כלם כאחד מאותו שמן משחת קדש.

וזהו זין לנסוף, והרי בארנו רביעית ההיז. ומקום אחד (תלוי) מלא זין ושמן ומים לנסוף, והרי בארנו את הדברים, מים להשקות את הגן ואת כל אותן הנטיעות. ועל כן, יש מים ויש מים. זין, יש מקום שהוא טוב, ויש מקום שהוא להעניש, שהוא דין.

על כן, מי שרואה זין בחלומו - יש למי שהוא טוב, ויש למי שהוא דין. אם תלמיד חכם הוא, כתוב (תהלים קד) וזין ישמח לבב אנוש. וכתוב, (שיר א) טובים הדין מדין. זהו זין המשמר שמשמח את הכל. ואם לא - (משלי לא) תגו שכר לאובד וזין למרי נפש. יש זין אחר שהוא דין, ועל כן נאה להקריב את הדברים הללו בקרבנו, כדי שיצבר הדין ויתעוררו רחמים. עובר זין וזבא זין, וכן בכל.

אמר רבי יצחק, תודת שלמיו, דאטיל שלמא בכלא, ואתער רחמי בכלהו עלמין. תודת שלמיו, רבי יוסי אמר, היא דאמר רבי חייא שפיר, דכנסת ישראל אתברכא מאינון תרי, דאינון שלמא דכלא. רבי יוסי אמר, לחם חמץ היא ידיע, והא אתמר כמה דהוה חטאה, כך הוה מקרב בהוה גוונא ממש.

הא חזי, חלת מצת חסר, כמה דאתמר בלולות בשמן ורקיקי מצות משוחים בשמן. למאי קא רמיזא. אמר רבי שמעון, הגי אינון (בראשית א) להט החרב המתהפכת וגו'. בגין דכלהו אתמנן על ארתיהו דבני נשא, על אינון דעברין על פקודי אורייתא, ועל דא כלא סלת בלולה בשמן, לאמשכא משח רבות מאתר עלאה לתתא, ויתברכון פלהו כחדא, מההוה משח רבות קדשא.

ודא הוא זין לנסוף, והא אוקימנא רביעית ההיז. ואתר חד (ס"א תל) מלי זין ושמן ומים לנסוף, והא אוקימנא מלי, מים לאשקאה גנתא, וכל אינון נטיעין. ועל דא, אית מים ואית מים. זין, אית אתר דאיהו טוב, ואית אתר דאיהו לאענשא דאיהו דינא.

על דא, מאן דחמי זין בחלמיה, אית למאן דאיהו טב, ואית למאן דאיהו דינא. אי תלמיד חכם הוא, כתיב (תהלים קד) וזין ישמח לבב אנוש. וכתיב (שיר השירים א) פי טובים דודך מיין, ודא הוא זין דמנטרי, דחדי לכלא. ואי לא, (משלי לא) תגו שכר לאובד וזין למרי נפש. אית זין אתרא דאיהו דינא. ועל דא, יאות לקרבא אלין מלין בקרבניה, בגין דיתעבר דינא, ויתער רחמי. אעבר זין, ואיתי זין, וכן בכלא.